

TODISTAJIEN PILVI

Väinö Hotti

”Sentähden, kun meillä on **näin suuri pilvi todistajia ympärillämme**, pankkaamme mekin pois kaikki, mikä meitä painaa, ja synti, joka niin helposti meidät kietoo, ja juoskaamme kestävinä edessämme olevassa kilvoituksessa, silmät luotuina uskon alkajaan ja täyttäjään, Jeesukseen, joka hänelle tarjona olevan ilon sijasta kärsi ristin, häpeästä välittämättä, ja istui Jumalan valtaistuimen oikealle puolelle” (Hebr.12:1,2).

Mistä todistajista on kysymys?

Tähän antaa vastauksen Hebr.11. Siellä puhutaan ”uskon miehistä”. Luvussa toistuu ”uskon kautta”. Mainitaan: Aabel, Eenok, Nooa, Aabraham, Saara jne. Heitä kaikkia yhdisti: ”He elivät Jumalan voimassa.”

Lukua voidaan jatkaa

On aivan oikein lisätä tähän jonoon **kaikki uskossa nukkuneet**. He kuuluvat samaan todistajien joukkoon.

Esimerkkinä meille

Nämä kaikki ovat kuolleet ja ovat nyt rajan takana. He kertovat meille, että on mahdollista vaeltaa pahan maailman läpi ”uskossa vaeltaen”.

Usko ja toivo

”Ja **Aabraham toivoi, vaikka ei toivoa ollut**, ja uskoi tulevansa monen kansan isäksi, tämän sanan mukaan: ”Niin on sinun jälkeläistesi luku oleva” (Room.4:18).

”Mutta usko on luja luottamus siihen, mitä toivotaan, ojentautuminen sen mukaan, mikä ei näy” (Hebr.11:1).

”Sillä sen kautta saivat vanhat todistuksen” (Hebr.11:2).

”Mutta ilman uskoa on mahdoton olla otollinen; sillä sen, joka Jumalan tykö tulee, täytyy uskoa, että Jumala on ja että hän palkitsee ne, jotka häntä etsivät” (Hebr.11:6).

”Jeesus sanoi hänelle: ”Sentähden, että minut näit, sinä uskot. Autuaat ne, jotka eivät näe ja kuitenkin uskovat!” (Joh.20:29).

”Sillä toivossa me olemme pelastetut, **mutta toivo, jonka näkee täyttyneen, ei ole mikään toivo; kuinka kukaan sitä toivoo, minkä näkee?** Mutta jos toivomme, mitä emme näe, niin me odotamme sitä kärsivällisyydellä” (Room.8:24,25).

”Jos olemme panneet toivomme Kristukseen ainoastaan tämän elämän ajaksi, niin olemme kaikkia muita ihmisiä surkuteltavammat” (1. Kor.15:19).

”Sentähden me aina olemme turvallisella mielellä ja tiedämme, että, niin kauan kuin olemme kotona tässä ruumiissamme, me olemme poissa Herrasta; **sillä me vaellamme uskossa emmekä näkemisessä**” (2. Kor.5:6,7).

”joille Jumala tahtoi tehdä tiettäväksi, kuinka suuri pakanain keskuudessa on tämän salaisuuden kirkkaus: **Kristus teissä, kirkkauden toivo**” (Kol.1:27).

”Mutta me emme tahdo pitää teitä, veljet, tietämättöminä siitä, kuinka poisnukkuneiden on, ettette murehtisi niinkuin muut, **joilla ei toivoa ole**” (1. Tess.4:13).

”**odottaessamme autuaallisen toivon täyttymistä** ja suuren Jumalan ja Vapahtajamme Kristuksen Jeesuksen kirkkauden ilmestymistä” (Tiit.2:13).

”että me näistä kahdesta muuttumattomasta asiasta, joissa Jumala ei ole voinut valhetella, saisimme voimallisen kehoituksen, me, jotka **olemme paenneet pitämään kiinni edessämme olevasta toivosta**” (Hebr.6:18).

IHMISEN ARVOSTUS

”*Jokainen ihminen on laulun arvoinen.*” Inhimillisesti ajatellen näin on. Jokainen on ainutlaatuinen (original). Jokainen ihminen on ”Jumalan kuva”. Jokaisessa ihmisessä on ”paljon ihmeteltävää”:

”Minä kiitän sinua siitä, että **olen tehty ylen ihmeellisesti**; ihmeelliset ovat sinun tekosi, sen minun sieluni kyllä tietää. Minun luuni eivät olleet sinulta salatut, kun minut salassa valmistettiin, kun minut taiten tehtiin maan syvyyksissä. Sinun silmäsi näkivät minut jo idussani. Minun päiväni olivat määrättyt ja kirjoitetut kaikki sinun kirjaasi, ennenkuin ainoakaan niistä oli tullut. Mutta kuinka kalliit ovat minulle sinun ajatuksesi, Jumala, kuinka suuri on niitten luku!” (Ps.139:14-17).

Epäuskoinen ihminen

Syntiinlankeemus turmeli kuitenkin ihmisen perusteellisesti, niin perusteellisesti, ettei hänessä ole mitään ”laulun arvoista”. Synti turmeli ihmisen läpikotaisin. Synnin myrkky ihmissydämessä levittää turmelusta myös ympäristöön. Koko luomakunta joutui ihmisen synnin seurauksena katoavaisuuden orjuuteen.

”Mutta kun Herra näki, että **ihmisten pahuus oli suuri maan päällä ja että kaikki heidän sydämensä aivoitukset ja ajatukset olivat kaiken aikaa ainoastaan pahat**, niin Herra katui tehneensä ihmiset maan päälle, ja hän tuli murheelliseksi sydämessänsä” (1. Moos.6:5,6).

"Auta, Herra, sillä hurskaat ovat hävinneet, uskolliset ovat kadonneet ihmislasten joukosta. He puhuvat valhetta toinen toisellensa, puhuvat liukkain huulin, kaksimielisin sydämin. Hävittäköön Herra kaikki liukkaat huulet, kielen, joka kerskuen puhuu, ne, jotka sanovat: "Kielemme voimalla me olemme väkevät; huulemme ovat meidän tukemme; kuka on meille herra?" (Ps.12:2-5).

"Hullu sanoo sydämessänsä: "Ei ole Jumalaa". Turmiollinen ja iljettävä on heidän väärä menonsa; ei ole ketään, joka tekee sitä, mikä hyvä on. Jumala katsoo taivaasta ihmislapsiin nähdäksensä, onko ketään ymmärtävääistä, ketään, joka etsii Jumalaa. Mutta kaikki he ovat poikenneet pois, kaikki tyynni kelvottomiksi käyneet; ei ole ketään, joka tekee sitä, mikä hyvä on, ei yhden yhtäkään. Eivätkö he mitään käsitä, nuo väärintekijät, jotka saavat leipänsä syömällä minun kansaani, eivätkä avuksensa huuda Jumalaa?" (Ps.53:2-5).

"Katso, minä olen synnissä syntynyt, ja äitini on minut synnissä siittänyt" (Ps.51:7).

"Syntyisikö saastaisesta puhdasta? Ei yhden yhtäkään" (Job.14:4).

"Kaikki me olimme kuin saastaiset, ja niinkuin tahrattu vaate oli kaikki meidän vanhurskaudemme. Ja kaikki me olemme lakastuneet kuin lehdet, ja pahat tekemme heittelevät meitä niinkuin tuuli" (Jes.64:6).

"Sillä sydämestä lähtevät pahat ajatukset, murhat, aviorikokset, haureudet, varkaudet, väärät todistukset, jumalanpilkaamiset. Nämä ihmisen saastuttavat; mutta pesemättömin käsin syöminen ei saastuta ihmistä" (Matt.15:19,20).

Sentähden Jumala on hyljännyt heidät häpeällisiin himoihin; sillä heidän naispuolensa ovat vaihtaneet luonnollisen yhteyden luonnonvastaiseen; samoin miespuoletkin, luopuen luonnollisesta yhteydestä naispuolen kanssa, ovat kiimoissaan syttyneet toisiinsa ja harjoittaneet, miespuolet miespuolten kanssa, riettautta ja villiintymisestään saaneet itseensä sen palkan, mikä saada piti. Ja niinkuin heille ei kelvannut pitää kiinni Jumalan tuntemisesta, niin Jumala hylkäsi heidät heidän kelvottoman mielensä valtaan, tekemään sopimattomia. He ovat täynnänsä kaikkea vääryyttä, pahuutta, ahneutta, häijyyttä, täynnä kateutta, murhaa, riitaa, petosta, pahanilkisyyttä; ovat korvaankuiskuttelijoita, panettelijoita, Jumalaa vihaavaisia, väkivaltaisia, ylpeitä, kerskailijoita, pahankeksijöitä, vanhemmilleen tottelemattomia, vailla ymmärrystä, luotettavuutta, rakkautta ja laupeutta; jotka, vaikka tuntevat Jumalan vanhurskaan säädöksen, että ne, jotka senkaltaisia tekevät, ovat kuoleman ansainneet, eivät ainoastaan itse niitä tee, vaan vieläpä osoittavat hyväksymistä niille, jotka niitä tekevät" (Room.1:24-32).

TYHJÄ JA TURHA ELÄMÄ

Epäuskoisen elämä on tarkoitukseton.

”Jumala on luonut ihmisen elämään hänen yhteydessään. Sentähden ihmissydän saa rauhan vain Jumalassa.”

BBC:n tutkimus Itäraportissa 17.5.2015 (026) IRR-TV:n toiminnanjohtaja **Hannu Haukka** oli Elina Haaviston haastateltavana:

BBC teki 2-3 vuotta sitten laajan nettisivukyselyn, joka koski 1.1.miljardia internetin käyttäjää. Heiltä kysyttiin: Mitkä ovat ne kymmenen piinaavinta kysymystä, jotka sinua piinaavat, joihin et tahdo löytää vastausta?

Kuvittele, mikä oli vastaus? Sen sijaan, että ihmiset sanoisivat: Piinaavin kysymys elämässäni on, miten saisin tienatuksi sen ensimmäisen miljoonan. Ei. Tai: Miten minä pääsisin Hollywoodiin johonkin jättimenestysfilmiin tähdeksi. Ei.

Nämä eivät olleet niitä kysymyksiä, vaan ensimmäinen kysymys oli: MIKÄ ON ELÄMÄN TARKOITUS? MIKSI MÄ OLEN TÄÄLLÄ Toinen: ONKO JUMALAA?

”Ja kun ajattelen sitä, että 1.1.miljardia ihmistä priorisoi nämä kysymykset ja sanoi, että nämä ovat ykköskysymykset minun elämässäni, tämä tarkoittaa sitä, että maailmanlaajuisesti on kysyntää vastauksille näihin kysymyksiin. Ja tätä tekee evankeliumi. Se tarjoaa vastaukset juuri näihin kysymyksiin.” Näin toiminnanjohtaja HANNU HAUKKA!

HELSINGIN SANOMIEN TEEMA-LEHTI 1/2013

Vuoden 1994 Kuukausiliitteessä Espoon Eestinkallion 3A-luokka kysyi suomalaisilta viisailta elämän tarkoitusta. Lapset lähettivät kysymyksen elämän tarkoituksesta sadalle viisaalle.

Vastauksia

”Elämässä on arvokasta toisten auttaminen oikeudenmukaisella tavalla ” (Jorma S. Aalto, oikeuskansleri).

”Elämän tarkoituksen etsiminen on tärkeämpää kuin sen löytäminen” (Erik Allardt, sosiologian professori).

”En usko elämällä olevan mitään muuta tarkoitusta kuin elämän jatkuminen. Yksilön kohdalla tämä tarkoitus ilmenee suvun jatkamisena ja jatkumisena. Mutta tähänkin jo sisältyy kaikki” (Timo Airaksinen, käytännöllisen filosofian professori).

”Koulunkäynti, oikeastaan koko elämä, on kasvamista ja totuuden etsimistä, osa elämäntarkoitusta” (Piispa Ambrosius).

”Elämällä ei ole yleistä tarkoitusta. Jokaisen ihmisen on itse mietittävä, minkä tarkoituksen hän haluaa antaa elämälleen” (Anne Fried, kirjailija).

”Elämän tarkoitus mielestäni: Jaksaa kahlata – kätkyestä hautaan – mahdollisimman rehellisesti, mutta ennen kaikkea omana itsenään” (Kalle Päätalo, kirjailija).

”Voi rakkaat lapset, minä en tiedä” (Hannu Salama, kirjailija).

”Kysymykseen elämän tarkoituksesta ei mielestäni voida antaa yleispätevää, kaikille kelpavaa vastausta” (Georg Henrik von Wright, filosofi, akateemikko).

ÄLÄ SEURAA – OLEN EKSYSISSÄ

Joskus auton perässä näkee tarran: ÄLÄ SEURAA – OLEN EKSYSISSÄ! Edellämainitut viisaat tuovat esille näkemyksensä elämän tarkoituksesta. Kaiken kansan edessä he paljastavat, että he eivät tiedä vastausta; pallo on heiltä hukassa, tie on heiltä hakusalla, he ovat eksyksissä. Heidän selkämukseensa tulisi liimata tarra: ÄLÄ SEURAA – OLEN EKSYSISSÄ! Muutoin he jatkuvasti pettävät itseään ja toisia; ovat näyttävimpinä tietä, vaikka eivät sitä tunne. Koska he kuitenkin ovat kansakunnan huipulla, ehdottaisin, että tarrarahat otettaisiin valtion varoista.

KADOTETTUIJEN SUURIN TUSKA HELVETISSÄ: **ELÄMÄTÖN ELÄMÄ!**

JOKAINEN USKOVA ON LAULUN ARVOINEN

Juhla taivaassa

”Niin myös, sanon minä teille, on ilo Jumalan enkeleillä yhdestä syntisestä, joka tekee parannuksen” (Luuk.15:10).

Juhla sydämässä

”Hartaasti minä odotin Herraa, ja hän kumartui minun puoleeni ja kuuli minun huutoni. Ja hän nosti minut ylös turmion kuopasta, lokaisesta liejusta, ja asetti

minun jalkani kalliolle, hän vahvisti minun askeleeni. Hän antoi minun suuhuni uuden virren, kiitoslaulun Jumalallemme. Sen näkevät monet ja pelkäävät ja turvaavat Herraan” (Ps.40:2-4).

”Niin mä löysin jo elon lähtehen, Siksi kulje en enää etsien. Siinä onnen ja levon täyden sain. Siell` on kaikilla sijaa vielä vain” (HLV 152:7).

Epäuskoisella ihmisellä ei ole mitään mahdollisuuksia yhtyä uskovan kiitoslauluun. Päinvastoin hänen sydämessään on syvä viha ja katkeruus uskovaa kohtaan:

”Eikähän maailmalla olekaan sitä armoa, että se kiittelisi hurskasten hyviä tekoja, puhumattakaan siitä, että se antaisi niistä korvausta; sillä se ei niitä huomaa, ja, jos huomaakin, se ei arvostele niitä hyväksi teoiksi, vaan häijyimmiksi tihutöiksi, ja ne, jotka sellaisia tekevät, se potkii pois maailmasta ihmiskunnan turmiollisimpana ruttona. Niinhän Kristuskin, maailman Vapahtaja, sai äärettömän suurista ja sanomattomista hyvistä teoistaan osakseen häpeällisimmän ristinkuoleman. Samoin tuli apostoleista, jotka toivat maailmalle armon ja iankaikkisen elämän sanan, `kaiken maailman tunkio ja joka miehen hylky` (1. Kor.4:13)” (Gal.kirj.sel.ss.401,402).

”Me taas, koska pyrimme olemaan mieleisiä Jumalalle emmekä ihmisille, ärsytämme vastaamme perkeleellisen ja helvetillisen vihan sekä saamme kärsiä maailman taholta herjausta ja pilkkasanoja, kuolemaa ja kaikkea onnettomuutta” (mt.81,82).

”Samoin nykyään Lutherin nimi on maailman mielestä kaikkein vihattavin: se joka minua kiittää, tekee suuremman synnin kuin kukaan epäjumalanpalvelija, rienaaja, valapatto, huorintekijä, aviorikkoja, murhaaja, varas” (mt. 502).

SUURI PILVI

”Sentähden, kun meillä on näin suuri pilvi todistajia ympärillämme, pankkaamme mekin pois kaikki, mikä meitä painaa, ja synti, joka niin helposti meidät kietoo, ja juoskaamme kestävinä edessämme olevassa kilvoituksessa, silmät luotaina uskon alkajaan ja täyttäjään, Jeesukseen, joka hänelle tarjona olevan ilon sijasta kärsi ristin, häpeästä välittämättä, ja istui Jumalan valtaistuimen oikealle puolelle” (Hebr.12:1,2).

Uskossa poisnukkuneiden todistus on valtava; kannattaa kilvoitella uskon tiellä. Kerran usko vaihtuu näkemiseen. Pyhien usko täällä maanpäällä oli ”odottavaa” ja ”etsivää” uskoa. Nyt se on vaihtunut ”näkemiseen”. Tänään me joudumme

pitämään kiinni **pyhien todistusten kannustamina** ”näkymättömästä”; me elämme toivon varassa:

”Uskon kautta oli Aabraham kuuliainen, kun hänet kutsuttiin lähtemään siihen maahan, jonka hän oli saava perinnöksi, ja hän lähti tietämättä, minne oli saapuva. Uskon kautta hän eli muukalaisena lupauksen maassa niinkuin vieraassa maassa, asuen teltoissa lisäkin ja Jaakobin kanssa, jotka olivat saman lupauksen perillisiä; sillä hän **odotti** sitä kaupunkia, jolla on perustukset ja jonka rakentaja ja luoja on Jumala” Hebr.11:8-10).

”**Uskossa nämä kaikki kuolivat eivätkä luvattua saavuttaneet**, vaan kaukaa he olivat sen nähneet ja sitä tervehtineet ja tunnustaneet olevansa vieraita ja muukalaisia maan päällä. Sillä jotka näin puhuvat, ilmaisevat etsivänsä isänmaata” (Hebr.11:13,14).

”Sillä tämä hetkisen kestävä ja kevyt ahdistuksemme tuottaa meille iankaikkisen ja määrättömän kirkkauden, ylenpalttisesti, meille, jotka emme katso näkyväisiä, vaan näkymättömiä; sillä näkyväiset ovat ajallisia, mutta näkymättömät iankaikkisia” (2. Kor.4:17,18).

Poisnukkuneet pyhät seuraavat meidän kilvoitustamme samoin kuin katsomossa seurataan radalla olevia kilpailijoita. Meidän tulee katsoa perille päässeitä ja muistella heidän menestyksellistä kilvoitustaan. Ennen kaikkea silmämme tulee olla suunnatut Kristukseen ”uskon alkajaan ja täyttäjään”.

”**Muistakaa johtajianne, jotka ovat puhuneet teille Jumalan sanaa; katsokaa, kuinka heidän vaelluksensa on päättynyt, ja seuratkaa heidän uskoansa**” (Hebr.13:7).

Me joudumme usein valittamaan uskomme heikkoutta. Poisnukkuneet pyhät tahtovat tulla tueksemme ja vahvistaa meitä. He tahtovat huutaa meille:
KANNATTAA KILVOITELLA!

”**Herra on minun pelto- ja malja-osani; sinä hoidat minun arpani. Arpa lankesi minulle ihanasta maasta, ja kaunis on minun perintöosani**” (Ps.16:5,6).

”**Maan äärestä kuulemme ylistysvirret: "Ihana on vanhurskaan osa!"** (Jes.24:16).

MEILLÄ ON PAREMPAA

VT:n poisnukkuneet pyhät ”katselivat kaukaa” Kristusta. Kilvoitus oli heillä vielä vaikeampaa kuin meillä. Silti he kykenevät esimerkillään auttamaan meitä!

”Ja vaikka nämä kaikki uskon kautta olivat todistuksen saaneet, eivät he kuitenkaan saavuttaneet sitä, mikä oli luvattu; sillä **Jumala oli varannut meitä varten jotakin parempaa**, etteivät he ilman meitä pääsisi täydellisyyteen” (Hebr.11:39-30).

”Minä näen hänet, en kuitenkaan nyt, minä katselen häntä, **en kuitenkaan läheltä**. Tähti nousee Jaakobista, ja valtikka kohoaa Israelista” (4. Moos.24:17).

”Aabraham, teidän isänne, riemuitsi siitä, että hän oli näkevä minun päiväni; ja **hän näki sen ja iloitsi**” (Joh.8:56).

Me olemme saaneet katsella Kristusta ”läheltä”. Meillä on sekä VT:n että UT:n KRISTUS-ALBUMIT. Meille on annettu PYHÄ HENKI asumaan meissä, kirkastamaan Kristusta ja puolustamaan meitä:

”Jeesus vastasi ja sanoi hänelle: ”Jos joku rakastaa minua, niin hän pitää minun sanani, ja minun Isäni rakastaa häntä, ja me tulemme hänen tykönsä ja **jäämme hänen tykönsä asumaan**” (Joh.14:23).

”**Hän on minut kirkastava**, sillä hän ottaa minun omastani ja julistaa teille” (Joh.16:14).

”Mutta Puolustaja, Pyhä Henki, jonka Isä on lähettävä minun nimessäni, hän opettaa teille kaikki ja muistuttaa teitä kaikesta, minkä minä olen teille sanonut” (Joh.14:26).

